

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Evy Šonkové a soudců Karla Šimky a Sylvy Šiškeové v právní věci žalobkyně: **SOLEDIT s.r.o.**, se sídlem K Velké skále 899/4, Praha 8, zastoupená Mgr. Aloisem Šatavou, advokátem se sídlem Truhlářská 1104/13, Praha 1, proti žalované: **Státní energetická inspekce**, se sídlem Gorazdova 1969/24, Praha 2, proti rozhodnutí žalované ze dne 16. 2. 2024, čj. SEI-3766/2024/90.221, o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 6. 11. 2025, čj. 25 Ad 6/2024-106,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Státní energetická inspekce, Územní inspektorát pro Moravskoslezský a Olomoucký kraj shledal žalobkyni vinnou se spáchání dvou přestupků podle § 16 odst. 1 písm. c) zákona č. 526/1990, o cenách, a to za nedodržení věcných podmínek stanovených cenovým orgánem podle § 5 odst. 5 zákona o cenách pro uplatnění úředně stanovené ceny upravené cenovými rozhodnutími Energetického regulačního úřadu. Za to jí byla uložena úhrnná pokuta ve výši 1 600 000 Kč. Proti rozhodnutí podala žalobkyně odvolání, na jehož základě žalovaná napadeným rozhodnutím změnila výrok o vině tak, že změnila výši nepřiměřeného majetkového prospěchu, který měla žalobkyně za jednotlivé kalendářní roky získat, a snížila úhrnnou pokutu na 1 000 000 Kč.

[2] Proti rozhodnutí žalované brojila žalobkyně žalobou, které vyhověl Krajský soud v Ostravě, v záhlaví označené rozhodnutí žalované zrušil a věc vrátil žalované k dalšímu řízení. Zároveň žalovanou zavázal, aby žalobkyni zaplatila na náhradě nákladů řízení částku 18 363 Kč.

[3] Žalobkyně (stěžovatelka) podala proti rozsudku krajského soudu kasační stížnost. Namítá, že krajský soud nevypořádal veškeré její žalobní námitky, zejména pak ty směřující ke zrušení obou správních rozhodnutí, neboť obě vykazují shodné vady, z nichž některé správně konstatoval i krajský soud v napadeném rozsudku, přesto však prvostupňové

rozhodnutí nezrušil. Stěžovatelka dále považuje za nepřezkoumatelné rozhodnutí o náhradě nákladů řízení, protože příslušný výrok nemá oporu v odůvodnění, resp. z odůvodnění plyne odlišná výše nákladů, než jaká je uvedena ve výroku.

[4] Jelikož byla žalobkyně v řízení před krajským soudem procesně úspěšná, zabýval se NSS nejdříve přípustností její kasační stížnosti.

[5] Podle § 104 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (s. ř. s.), je kasační stížnost nepřipustná, směřuje-li jen proti výroku o nákladech řízení nebo proti důvodům rozhodnutí soudu.

[6] Výkladem tohoto ustanovení se zabýval rozšířený senát v usnesení ze dne 1. 7. 2015, čj. 5 Afs 91/2012-41, č. 3321/2016 Sb. NSS. Dospěl k závěru, že kasační stížnost podaná účastníkem, který byl v řízení před krajským soudem procesně úspěšný a který nenamítá, že krajský soud měl výrokem ve věci rozhodnout jinak, je podle § 104 odst. 2 s. ř. s. nepřipustná. Rozšířený senát odmítl, že by procesně zcela úspěšný účastník řízení před krajským soudem mohl kasační stížností brojit toliko proti závaznému právnímu názoru krajského soudu.

[7] Právě o takový případ se v nyní posuzované věci jedná. Krajský soud napadeným rozsudkem zcela vyhověl žalobě, zrušil napadené rozhodnutí žalované a věc jí vrátil k dalšímu řízení. Žalobkyně tedy v tomto řízení dosáhla plného procesního úspěchu; více v řízení před krajským soudem ani dosáhnout nemohla. Skutečnost, že krajský soud nezrušil též prvostupňové rozhodnutí Státní energetické inspekce, Územního inspektorátu pro Moravskoslezský a Olomoucký kraj ze dne 25. 9. 2023, což žalobkyně v petitu žaloby rovněž navrhovala, nelze považovat za procesní neúspěch. Rozšířený senát v usnesení ze dne 28. 8. 2007, čj. 1 As 60/2006-106, č. 1456/2008 Sb. NSS, dospěl k závěru, že domáhat se zrušení rozhodnutí správního orgánu nižšího stupně, které předcházelo napadenému správnímu rozhodnutí, není procesním právem žalobce, jemuž by odpovídala povinnost soudu o takovém návrhu výrokem rozhodnout. Kasační stížnost spočívající pouze v tvrzení, že krajský soud rozhodující o žalobě měl kromě rozhodnutí správního orgánu druhého stupně zrušit i rozhodnutí správního orgánu nižšího stupně, které mu předcházelo, je nepřipustná.

[8] Stěžovatelka kasační stížností nenapadá výrok rozsudku krajského soudu, nýbrž pouze jeho postup v řízení a důvody, na nichž je zrušující rozsudek založen. V rozsahu, v jakém kasační stížnost napadá výrok I. napadeného rozsudku, je proto kasační stížnost nepřipustná podle § 104 odst. 2 s. ř. s.

[9] Ve vztahu k výroku II. napadeného rozsudku, tedy o výroku o náhradě nákladů řízení, je kasační stížnost také nepřipustná podle § 104 odst. 2 s. ř. s., protože je-li nepřipustná kasační stížnost do výroku o věci samé, pak osud této kasační stížnosti směřující proti výroku ve věci samé bude následován i tou její částí, kterou bude napaden výrok o nákladech řízení (usnesení rozšířeného senátu ze dne 1. 6. 2010, čj. 7 Afs 1/2007-64, č. 2116/2010 Sb. NSS, bod 31).

[10] Kasační stížnost je tedy jako celek nepřipustná podle § 104 odst. 2 s. ř. s., a soud ji proto podle § 46 odst. 1 písm. d) ve spojení s § 120 s. ř. s. odmítl.

pokračování

[11] Výrok o náhradě nákladů řízení vychází z § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, pokud byla kasační stížnost odmítnuta.

P o u ě n í: Proti tomuto rozhodnutí **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 15. ledna 2026

Eva Šonková
předsedkyně senátu